

[Svend Auken]

For det fjerde kræves der en skatteomlægning med lavere trækprocenter og bredere skattegrundlag.

Skal en stram indkomstpølitik lykkes, kræver det retfærdighed og tryghed og tillid til, at politikken virker. Ændringer i skattesystemet, sænkning af takster på trafik og børneinstitutioner, loft over huslejestigninger, kontrol med indenlandske priser og et tillidsfuldt samarbejde med arbejdsmarkedet skal alt sammen ses i dette lys. Målet er at beskytte reallønnen under løntilbageholdenhed mod hjemlige prisstigninger.

Vi foreslår sænkning af trækprocenterne for de laveste indtægter og en fjernelse af 6-pct.s-skatten for indtægter på op til 200.000 kr. Vi foreslår væsentlig lavere takster for daginstitutioner og benzin og kollektiv trafik. Vi foreslår et nyt skatteloft for børnefamilier og pensionister. Vi siger nej til huslejestigninger og nye angreb på familier i eget hus med dyre lån.

Det gør vi ikke for at give løfter. Det gør vi, fordi forudsætningen for, at befolkningen accepterer en stram politik med meget lave indtægtsstigninger, er, at dens levestandard ikke rives væk under den ved nye fordyrelser af offentlige og private ydelser.

Derfor er alt dette nødvendigt, hvis indkomstpølitikken skal virke. Indtil nu har vi for-gæves prøvet at få regeringen til at forstå denne sammenhæng. Regeringens oplæg til skattelet-telser og finansiering virker stik imod sin hensigt. I det sidste oplæg fra KVR-regeringens møde på Marienborg mistede et LO-ægtepar på gennemsnitsløn således ca. 6.000 kr. årligt, mens direktøren med de 800.000 kr. og det i for-vejen meget store forbrug tjente nye 40.000 kr.

I samme skæve retning trækker regeringens trusler om huslejestigninger og indgreb over for husejere med dyre lån. Endelig virker de mange trusler mod pensionisterne, efterlønsmodtagerne og dagpengemodtagerne ubehagelige i betragtning af, at regeringens påstande om så-kaldt opdrift i overførselsindkomsterne for længst er blevet tilbagevist og gennemhullet.

Nu venter vi og offentligheden spændt på det nye oplæg fra regeringen på fredag. Bliver det retfærdigt i sin byrdefordeling, så er der grund til optimisme, både hvad angår accepten herinde og accepten i befolkningen. Men bliver det lige så skævt som KVR's hidtidige udspil, så er indkomstpølitikken umulig, og så er en hjørne-sten i kampen mod ledighed og gæld fjernet.

Dernæst: Hvad angår meldingerne om pensionsopsparringen, har regeringens signaler heller ikke været opløftende. Jeg forstår, at vi er enige om en pensionskassemodel, også selv om den kommer til at indebære, at danske lønmodtagere via deres opsparring får en udvidet ejendomsret til virksomhederne i Danmark.

Men dér, hvor vandene tilsyneladende skil-ler, er på spørgsmålet, om regeringen på dette punkt tør sige sandheden og stille krav til sine egne. Man taler så meget om frivillighed, og det er i sandhed et fornemt begreb. Men hvor meget frivillighed vil de borgerlige regeringsparti-er egentlig tillade, når det drejer sig om alle de andre elementer i en mulig løsning? Skal indkomstpølitikken og de offentlige besparelser f.eks. også være frivillige? Skal den såkaldte dagpengereform være frivillig? Skal forhøjelsen, den massive forhøjelse af AUD-bidraget, altså til Uddannelsesfonden, være frivillig?

Hvis regeringen bøjer sig for den stærke arbejds-giverlobbyisme i denne sag og siger nej til en effektiv opsparringsreform, fjernes en anden vigtig hjørne-sten i kampen mod ledighed og gæld. Hvad vil man egentlig sætte i stedet?

Endelig: Hvad angår uddannelse, ønsker re-geringen også mere efter- og voksenuddannel-se. Ja, og det er vi glade for; man tilslutter sig endda Socialdemokratiets mål: 30.000 flere pladser på årsbasis. Men hidtil har der ikke været ét eneste konkret forslag, der effektivt kan sikre eller sandsynliggøre opfyldelsen af dette mål.

Hvis ikke der kommer virkelig gang i uddan-nelserne, tror vi i Socialdemokratiet ikke på, at forbedringen af konkurrenceevnen for alvor vil slå igennem.

Socialdemokratiet har givet klare svar om-kring indkomstpølitik, opsparring og uddannel-se, de tre hovedproblemer, men regeringen har hidtil kun kunnet enes om negative meldinger eller fromme ønsker.

Naturligvis lytter vi gerne til forslag, der er mere effektive end vore egne. Men enhver fore-stilling om, at vi skulle acceptere virkningsløse eller uretfærdige forslag for at redde den nuvæ-rende regerings liv, er naturligvis helt uden men-ing.

Hvad angår tilpasningen af det danske skat-tesystem til systemet i vore nabolande med la-vere trækprocenter på et bredere beskatnings-grundlag, har Socialdemokratiet for længst